

LA IMPORTÀNCIA DE LES LLENGÜES CLÀSSIQUES

Poques matèries d'estudi hi ha tan rendibles com el llatí. Serveix no per parlar-lo, sinó per altres objectius importants: un millor coneixement de la pròpia llengua, en el seu vocabulari i la seva estructura sintàctica; per una perspectiva històrica sobre el món romà, que està en la base de la història i la formació d'Europa i les seves institucions; per al millor domini de la terminologia científica, i per apropar-se a una magnífica i influent literatura (...)

No es tracta, en definitiva, de saber molt llatí, o de memoritzar moltes declinacions i traduir molts textos de "La Guerra de les Gàl·lies", sinó d'aprofitar l'estudi del llatí bàsic escolar per a comprendre millor altres coses de la nostra pròpia cultura. És impossible saber bé la pròpia llengua romànica sense conèixer les estructures del llatí. I conèixer-ho és el millor recolzament per entendre les relacions entre llengües de la mateixa família. Les llengües i les institucions de l'Europa cristiana estan constituïdes sobre aquest llegat i aquesta tradició de base romana que, encara avui, és impossible d'oblidar. Per això, l'ensenyament del llatí -amb la màxima extensió possible- ha de ser defensada per raons de cultura general, i, a més a més, per un element d'economia didàctica: pocs ensenyaments són tan rendibles per un nivell educatiu mig i superior.

Quelcom semblant, des del punt de vista d'influència cultural (...), es podria dir de la llengua grega. Estudiar grec és molt més que estudiar una bonica llengua antiga; és accedir a un horitzó cultural fascinant i incomparable i avançar vers les arrels de la tradició ètica, estètica i intel·lectual d'Occident; és endinsar-se en un repertori de paraules, figures, institucions i idees que ha configurat, no només la filosofia, sinó la mitologia i la literatura del món clàssic, no com a paradigma per la imitació sinó com a invitació a la reflexió, la contestació crítica i, en definitiva, el diàleg.

La lectura dels grans textos clàssics és una experiència educativa essencial. Els grecs i els romans són a la base d'aquesta tradició. Oblidar-ho és traïr l'essència de l'humansme europeu. Tampoc no és menys cert que per a llegir i entendre aquests grans textos no és necessari saber llatí ni grec. (...) Però cal no oblidar que un cert coneixement del grec clàssic, certa desimboltura en la utilització de les paraules i el seu sentit etimològic, és el bagatge més vàlid per a utilitzar certs conceptes i textos clàssics amb rigor filològic i filosòfic. I això pot adquirir-se, aquí al nostre país, amb els actuals mitjans de professorat en els centres de batxillerat i en les facultats universitàries. Seria insensat malbaratar aquestes possibilitats i retallar uns estudis clàssics de gran nivell científic.

C. García Gual, *Claves de la razón práctica*